

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства освіти і науки України

24 квітня 2024 року № 578

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач (ка) ступеня доктора філософії Куртева Карина Русланівна,
(власне ім'я, прізвище здобувача (ки))

1997 року народження, громадянин (ка) України,
(назва держави, громадянином якої є здобувач (ка))

освіта вища: закінчив (ла) у 2020 році Харківську державну академію культури
(найменування закладу вищої освіти)

за спеціальністю (спеціальностями) Хореографія
(за дипломом)

працює _____ у _____,
(посада)(місце основної роботи, підпорядкування, місто)

виконав (ла) акредитовану освітньо-наукову програму Культурологія.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Харківської державної академії
(повне найменування закладу вищої освіти)

культури від « 02 » липня 2024 року № 146
(наукової установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)

зі змінами (за наявності), внесеними наказом від « » _____ 20__ року № _____,
у складі:

Голови разової

спеціалізованої вченої ради – Кікоть Антоніна Андріївна, доктор культурології, професор,
професор кафедри майстерності актора Харківської державної академії культури
(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Рецензента – Александрова Марина Вячеславівна, кандидат філософських наук, доцент,
доцент кафедри культурології та медіакомунікацій Харківської державної академії культури
(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Офіційних опонентів – Підлипська Аліна Миколаївна, доктор мистецтвознавства, професор,
професор кафедри хореографічного мистецтва Київського національного університету
культури і мистецтв;

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Погребняк Галина Петрівна, доктор мистецтвознавства, професор, професор
кафедри режисури та акторської майстерності імені Народної артистки України Лариси
Хоролець Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв;

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Плахотнюк Олександр Анатолійович, кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент
кафедри режисури та хореографії Львівського національного університету імені Івана Франка,
(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

на засіданні «05» вересня 2024 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора
філософії з галузі знань Гуманітарні науки

(галузь знань)

Куртевій Карині Русланівні
(власне ім'я, прізвище здобувача (ки) у давальному відмінку)

на підставі публічного захисту дисертації «Хореографічна культура Прикарпаття:
інтерпретація народного танцю в контексті художньої вистави»

(назва дисертації)

відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти)

Дисертацію виконано у (в) Харківській державній академії культури

(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник (керівники) Мостова Ірина Сергіївна, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри народної хореографії Харківської державної академії культури

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, місце роботи, посада)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Вона є завершеною і самостійною науковою працею, що присвячена актуальній темі дослідження, висвітлює значущі для сучасної науки питання, має наукову новизну та практичну цінність, містить нові, актуальні результати, що засвідчують важливість проведеного дослідження для сучасної культурології та мистецтвознавства.

Здобувач (ка) має 17 наукових публікацій за темою дисертації, з них 5 відповідають вимогам пунктів 8,9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії) (зазначити наукові публікації):

1. Куртева К. Р. Зародження Прикарпатської хореографічної культури та її осмислення у літературних джерелах // Культура України : зб. наук. пр. / М-во культури та інформ. політики України, Харків. держ. акад. Харків, 2021. Вип.72. С. 21–26.

2. Куртева К. Р. Онтогенез хореографічної культури Прикарпаття відвітоків (первинних джерел) до кінця XVIII століття // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, Київ 2022. Вип. 2. С. 101–105.

3. Куртева К. Народно-сценічний танець Прикарпаття як одна з частин драматичної вистави // Fine Art and Culture Studies. 2023. Вип. 4. С. 167–175.

4. Куртева К. Р. Прикарпатський народно-сценічний танець та його стилізація у балетній виставі // Fine Art and Culture Studies. 2023. Вип. 5. С. 84–91.

5. Куртева К. Р. Народно-сценічний танець Прикарпатського регіону як фольклорна основа сучасного хореографічного мистецтва // Народна творчість та етнологія. 2024. № 1. С. 97–105.

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження:

Підлипська Аліна Миколаївна, доктор мистецтвознавства, професор, професор кафедри хореографічного мистецтва Київського національного університету культури і мистецтв, із зауваженнями:

1. Виникає питання щодо послідовності викладення результатів історіографічного огляду, адже основним його завданням є виявлення проблемної ситуації (що безпосередньо пов'язано з визначенням предмету дослідження), яка утворилася у культурологічному та мистецтвознавчому дискурсі. Відповідно, початково важливо проаналізувати праці з теми дослідження та дотичні, де увага сфокусована на хореографічній культурі Прикарпаття, проблемах інтерпретації народного танцю в контексті художньої вистави, і лише згодом, розширюючи контекст, звернутися до праць суто історичної, етнографічної, економічної та іншої тематики. Також щодо ряду праць подано лише анотації, не продемонстровано зв'язок з проблематикою дослідження (праці К. Балог, К. Василенка, В. Пастух та ін.).

2. Подекуди виявлено неузгодженість понятійно-категоріального апарату: народно-сценічний танець Прикарпаття названо окремим видом хореографічного мистецтва (с. 12); зазначено про похідні від народного танцю гуцулів види та жанри хореографічного мистецтва (с. 17); маючи на увазі етнографічні групи українців (гуцули, бойки, лемки), авторка пише про народи(с. 37); часто використовує термін «Західний регіон України» як тотожний Прикарпаттю (с. 17, 33, 78, 82 та ін.).

3. Доволі спірним виглядає твердження, що «жанр етно-дансікл є останньою ланкою у процесі еволюції народного танцю», адже сценічні форми танцю не можна вважати етапами еволюціонування фольклорних форм (с. 148).

4. Серед технічних похибок назву такі: відсутній перелік конференцій у рубриці «Апробація результатів» у Вступі (с. 16), хоча у Списку публікацій засвідчено участь в одинадцяти конференціях різного рівня; назви історико-етнографічних регіонів Покуття, Бойківщина, Лемківщина написані з малої літери (с. 37, 48); авторка вживає термін «хореавтор» замість «хореоавтор»; «ретрансляція» на означення «трансляції»; створення музично-драматичного театру у Львові «Руська Бесіда» 1864 року названо «мистецьким стартапом» (с. 93); балетну виставу «Хустка Довбуша» названо «Олекса Довбуш» (с. 129) та ін. Також виявлено ряд стилістичних, граматичних, пунктуаційних помилок.

5. Дискусійне запитання. Який твір української літератури, на Вашу думку, міг би стати підґрунтям для створення сучасного етно-дансіклу? Що Вам особисто, як хореографу, хочеться втілити у цьому жанрі?

Погребняк Галина Петрівна, доктор мистецтвознавства, професор, професор кафедри режисури та акторської майстерності імені Народної артистки України Лариси Хоролець Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, із зауваженнями:

1. У дослідженні дисертантка, ведучи мову про інтерпретацію танцю в художній виставі, використовує терміни «народний танець» та «народно-сценічний танець». То ж бажано було би висвітлити, який саме вид хореографічного мистецтва інтерпретується у виставах і чи важливо розуміння й врахування цього аспекту під час роботи балетмейстера над виставою?

2. У підрозділі 2.2. «Народний танець Прикарпаття як атрибутивний елемент українського професійного театру» дисертантка аналізує вплив ярмаркової та шкільної драми на процес професіоналізації народного танцю, однак не надає при цьому безпосередніх зразків використання цих танців у виставах.

3. На нашу думку, дещо необґрунтованим виглядає поява критеріїв створення сучасного національного культурного продукту, які дисертантка формулює у третьому розділі дослідження.

Плахотнюк Олександр Анатолійович, кандидат мистецтвознавства, доцент, доцент кафедри режисури та хореографії Львівського національного університету імені Івана Франка, із зауваженнями:

1. Окресліть які сформовані (географічно-історично) території Прикарпаття, межі яких були взяті за основу дисертаційного дослідження, та які саме етнічні групи проживають на цих територіях, бо за змістом дисертації акцент поставлений в основному на фольклорі гуцулів?

2. В тексті дисертації неодноразово згадуються літературні твори «Украдене щастя» Івана Франка, «Земля» (в тексті дисертації автор літературного твору не вказаний) «Лісова пісня» Лесі Українки та інші; зазначаються режисери; проте, не завжди чітко вказані в яких саме театрах і в який період, а найголовніше, хто саме створював для них хореографічні номери, хто був балетмейстером постановником (особливо у виставах, що згадані у дисертації в досить тривалий періоду кінця XVIII століття до XX століття)? Які архівні джерела, що підтверджують факти вказані у дослідженні, були опрацьовані?

3. Чим зумовлено введення терміну «етно-дансікл», який за наведеним визначенням являє собою «нове поняття ... танцювального шоу, що ґрунтується на стилізованій народній музиці, а осучаснений фольклор є провідним його компонентом» (с. 3–4)? І постає відповідне логічне запитання: що в себе включає термін «осучаснений фольклор»? Можливо дане визначення потрібно доповнити акцентом на стилізації народного танцю? Яка доцільна практична складова його використання у науковому та освітньому просторі, якщо вже існують і широко використовуються терміни фольк-опера, фольк-мюзикл, фольк-балет, модерн фольк-танець, джаз-фольк-танець?

Александрова Марина Вячеславівна, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри культурології та медіакомунікацій Харківської державної академії культури, із зауваженням:

1. Поняття «етно-дансікл» використовуються, здебільшого, як мистецтвознавча категорія і потребує більшої культурологічної аргументації.

Кікоть Антоніна Андріївна, доктор культурології, професор, професор кафедри майстерності актора Харківської державної академії культури, без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 4 членів ради,

«Утримався» 1 членів ради

«Проти» членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує

Куртевій Карині Русланівні

(власне ім'я, прізвище, здобувача (ки) у давальному відмінку)

ступінь/ступеня доктора філософії з галузі знань Гуманітарні науки

(галузь знань)

за спеціальністю (спеціальностями) 034 Культурологія

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Окрема думка члена разової ради додається (за наявності).

Голова разової спеціалізованої вченої ради

(підпис)

Антоніна КІКОТЬ

(власне ім'я та прізвище)

М.П.

